

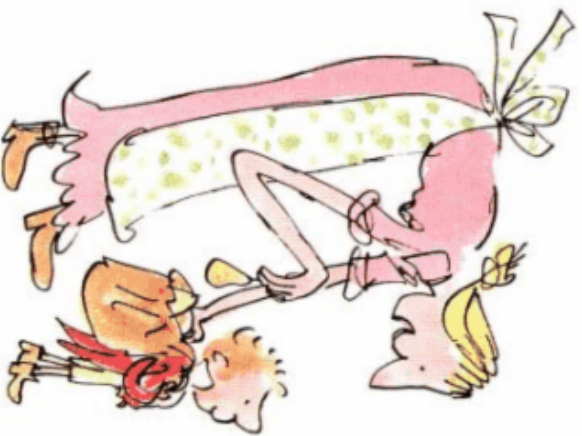
Quentin Blake & John Yeoman

FLORIAN'S DANS

Op een stralende ochtend werd Florian vroeg wakker, en hij zag dat het zonlicht zijn kamer binnen scheen. Vandaag was een bijzondere dag. Florian ging op bezoek bij zijn opa en oma.

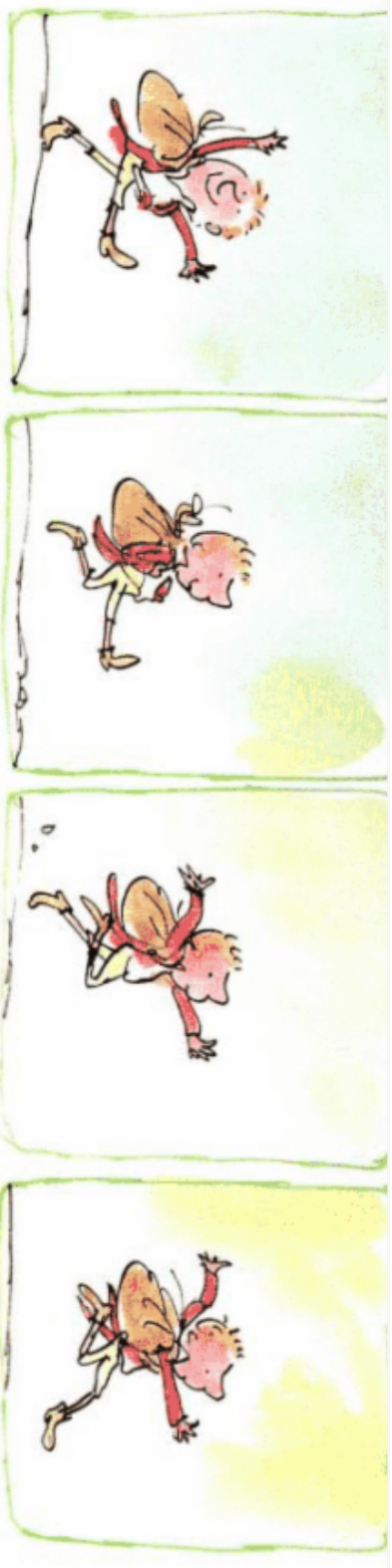

Na het ontbijt stopte zijn moeder zijn rugzak vol met eieren en kaas, en sappige appels en peren uit de tuin. 'Opa en oma verheugen zich zó op je komst,' zei ze. 'Ze krijgen haast nooit bezoek.'
'Ik zal ze wel opvrolijkken,' zei Florian.

'Het wordt een warme dag, Florian,' zei zijn moeder en liep met hem mee naar de deur. 'Het zal wel een vermoeiende wandeling worden in de hitte. Maar goed, je kent de weg. Toch?'

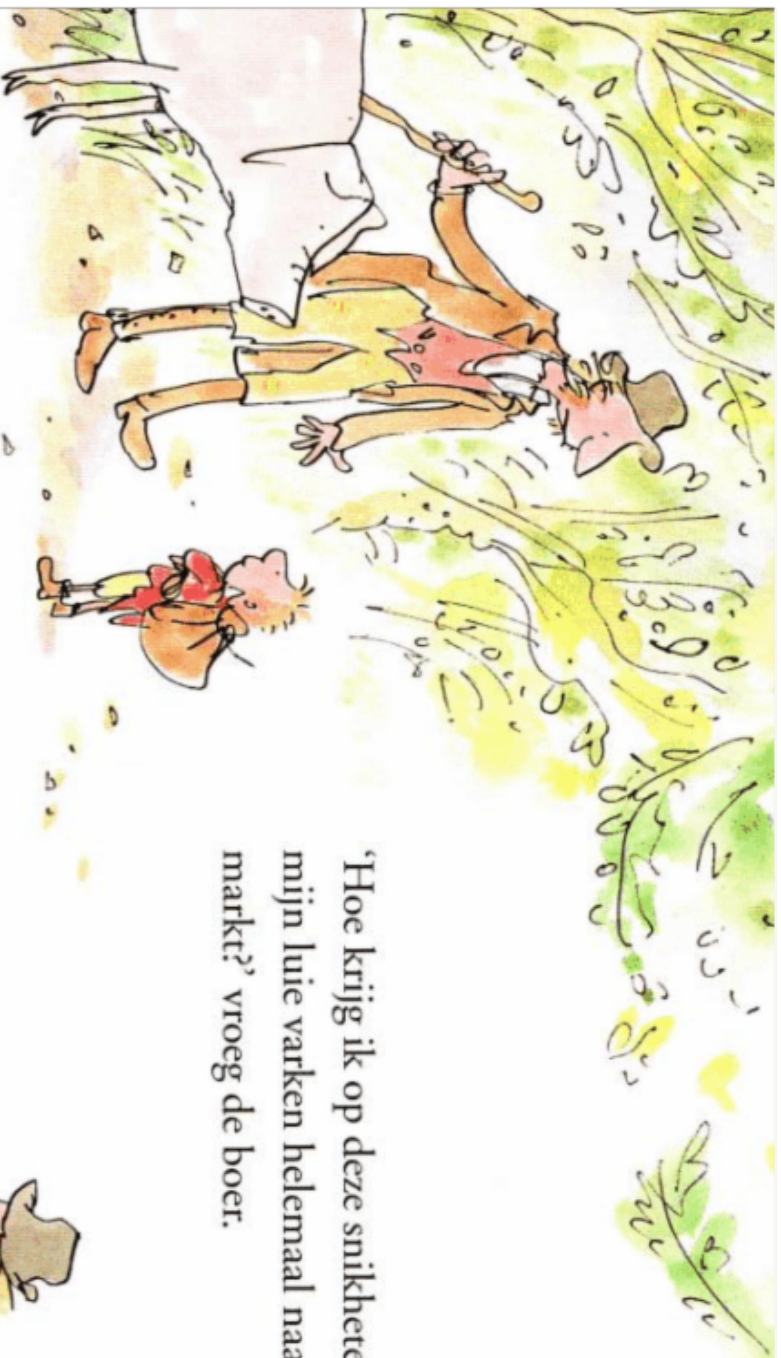
'Het laantje uit, door de wei, voorbij het hek, langs de boomgaard, over de stenen in de rivier, achter de watermolen langs, de heuvel op en het weggetje af, tot aan het marktplein,' zei Florian. Hij kuste zijn moeder gedag en ging opgewekt op stap.

Zijn moeder had gelijk: het was een heel warme dag. Maar Florian voelde zich zo vrolijk dat hij begon te dansen toen hij het lommerijke laantje inliep. Hij was nog steeds aan het dansen toen hij een somber kijkende boer met een somber kijkend varken tegenkwam.

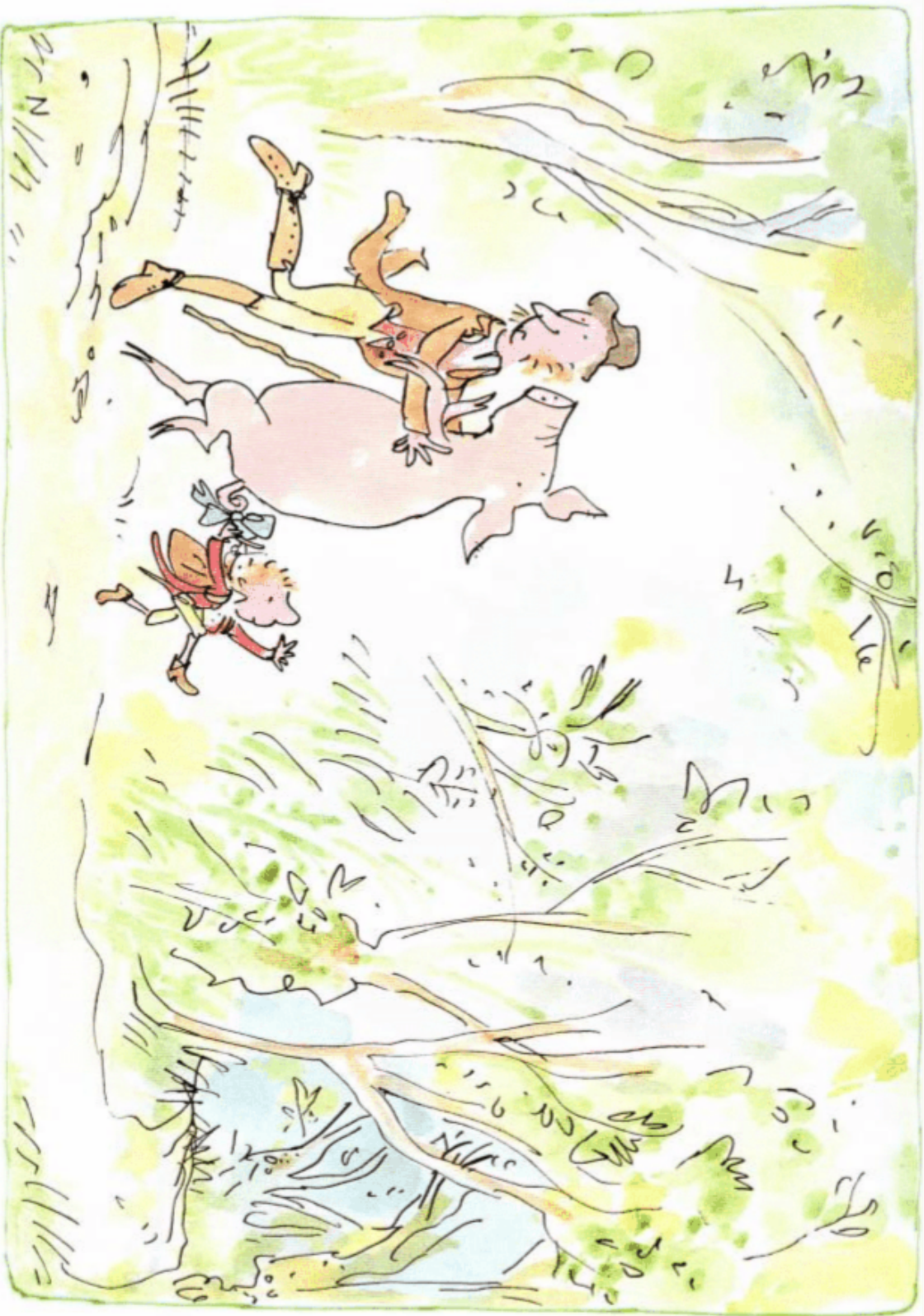

'Hoe krijg ik op deze snikhete dag
mijn luie varken helemaal naar de
markt?' vroeg de boer.

'Dans, dans, dans naar de markt!
Volg mij,' zei Florian, 'we gaan in een rij.
'k Heb een idee,
trippel maar mee,
geen beter danspaar dan dat varken en jij!'

En de boer en zijn luie varken dansten met Florian het laantje uit.

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze
bij de wei aankwamen. Daar ontmoetten
ze een bloemenmeisje met een mand
vol bontgekleurde bloemen.

‘Hoe krijg ik op deze
snikhete dag mijn bloemen
helemaal naar de markt
voordat ze verleppen?’ vroeg
het bloemenmeisje.

‘Dans, dans, dans naar de markt!
Kom maar,’ zei Florian, ‘t is zo gebeurd.
’k Heb een idee,
huppel maar mee,
zwaai met je bloemen, dat de lucht lekker geurt.’

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze bij een hek kwamen. Op dat hek zat een ketellapper met een enorme zak op zijn rug waar allemaal potten en pannen aan hingen.

‘Hoe krijg ik op deze snikhete dag mijn potten en pannen helemaal naar de markt?’ vroeg de ketellapper.

‘Dans, dans, dans naar de markt!
Haast je,’ zei Florian, ‘en recht je rug.
Ik Heb een idee,
rammel maar mee,
met ketels en pannen gaat het dubbel zo vlug.’

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze langs de boomgaard kwamen.

Daar zagen ze een vrouw zitten, met twee grote tassen vol gebreide sokken en kousen.

'Hoe krijg ik op deze snikhete dag deze zware tassen vol breiwerk helemaal naar de markt?' vroeg de kousenverkoopster.

'Dans, dans, dans naar de markt!
Glimlach,' zei Florian, 'en aan de slag.
'k Heb een idee,
dribbel maar mee,
en zwaai met je kous zoals je
doet met een vlag.'

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze bij de stenen in de rivier aankwamen. Daar ontmoetten ze een orgeldraaier met zijn brutale aapje.

‘Hoe krijg ik op deze snikhete dag dit ongehoorzame aapje helemaal naar de markt?’ vroeg de orgeldraaier.

‘Dans, dans, dans naar de markt! Vrolijk,’ zei Florian, ‘geniet van de zon. Ik Heb een idee, stuiter maar mee, ook het aapje kan mee met de dansmarathon.’

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze bij de watermolen kwamen. Daar ontmoetten ze een oud mannetje met een houten ton vol palingen op zijn hoofd.

'Hoe krijg ik op deze snikhete dag deze ton helemaal naar de markt?' vroeg de palingboer.

'Dans, dans, dans naar de markt!
Lenig,' zei Florian, 'en goed rechtop.
'k Heb een idee,
glibber maar mee,
met duizenden palingen hoog op je kop.'

Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze bij de heuvel aankwamen. Daar ontmoetten ze een grote vrouw met een jutezak vol waslijnen en houten wasknijpers.

‘Hoe krijg ik op deze snikhete dag deze reusachtige jutezak helemaal naar de markt?’ vroeg de wasknijpervrouw.

‘Dans, dans, dans naar de markt!
Zo dan,’ zei Florian, ‘op naar het plein.
’k Heb een idee,
zigzag maar mee,
draai om ons heen met je knijpers en lijn.’

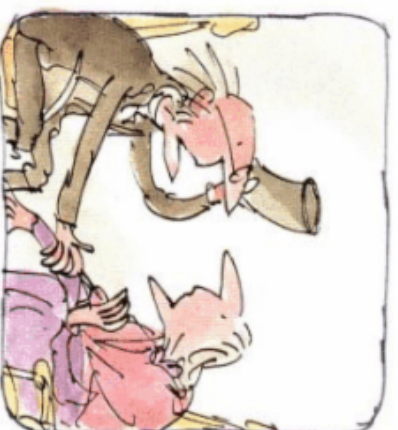
Ze waren nog steeds aan het dansen toen ze het weggetje naar het marktplaatsje bereikten. Daar zagen ze een jongen die een troep ganzen en kalkoenen met een stok voor zich uit dreef.

Al die tijd keken Florians opa en oma reikhalzend naar hem uit in hun kleine huisje aan het marktplein.

'Hij is vast moe en uitgehongerd na zo'n lange wandeling in de hitte,' zei oma. 'Ik hoop maar dat hij genoeg trek heeft gekregen om alle koekjes op te eten die ik heb gebakken.'

'Ik hoop maar dat hij zich onderweg niet al te alleen heeft gevoeld,' zei opa.

'Dat is gek,' zei Florians oma. 'Hoor jij dat ook?
Een vreemd geluid. Een soort geknor.'

'En gehijg,' zei opa.

'En gerammel.'

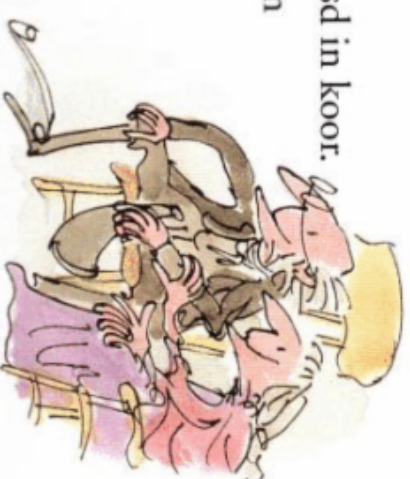
'En getik.'

'En gekwebbel.'

'En geglibber.'

'En gekwaak en gesnater,' zeiden ze verbaasd in koor.

Op dat moment stak Florian zijn hoofd om de hoek van de deur. 'Dag oma. Dag opa,' zei hij. 'Vinden jullie het goed als ik wat vrienden meebreng?'

Nog voordat opa en oma antwoord konden geven,
tuimelden Florians nieuwe vrienden de kamer
binnen. Ze pasten er met zijn allen maar net in.

'Jullie zullen wel moe zijn van de wandeling,' zei Florians opa en hij gaf alle gasten een hand.
'Willen jullie thee en koekjes?' vroeg oma.
'Er is meer dan genoeg voor iedereen.'

